

św. Wincentego

Dzielnice: Targówek

Osiedla: Bródno Targówek Mieszkaniowy

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od zagranicznych postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1921

Opis

św. Wincenty ´ Paulo wł. Vincent de Paul (1581-1660) - francuski ksiądz katolicki. Przyszedł na świat w Pouy (dziś Saint-Vincent- de Paul) w Akwitanii, tam też spędził dzieciństwo. Jako czternastolatek znalazł się w pobliskim mieście Dax, gdzie wstąpił do kolegium franciszkańskiego a rok później otrzymał tonsurę i niższe święcenia kapłańskie. W latach 1597-1604 kształcił się w Saragossie oraz Tuluzie, uzyskując tytuł bakałarza teologii, w międzyczasie zaś (rok 1600) otrzymując święcenia kapłańskie. W 1605 roku, podczas podróży do Bordeaux, Tuluzy, Castres oraz Marsylii został schwytany przez piratów i sprzedany na targu w Tunisie w niewolę, w której przebywał ponad dwa lata. Po udanej ucieczce zamieszkał w Paryżu. Oskarżony tam o kradzież kościelnych pieniędzy został przeniesiony do Chaumes, gdzie został kapłanem Małgorzaty de Valois. W 1612 roku objął obowiązki proboszcza w podparyskiej parafii Clichy. Pięć lat potem, spowiadając umierającego wieśniaka w Gannes, doznał swoistego objawienia, wygłaszając kazanie na temat spowiedzi generalnej i sakramentu pokuty. Był to początek istnienia Zgromadzenia Misji (zakonu lazarystów) a kilka miesięcy później utworzył pierwsze Bractwo Miłosierdzia, nadając mu równocześnie osobiście stworzony regulamin. Rozpoczął wówczas działalność duszpasterską w parafiach oraz na misjach a w 1623 roku uzyskał licencjat z prawa kanonicznego na Sorbonie. Dwa lata potem założył Zgromadzenie Misji. W 1628 roku był świadkiem w procesie beatyfikacyjnym swojego przyjaciela Franciszka Salezego a w 1632 roku został opatem w klasztorze św. Łazarza na przedmieściach Paryża. Już w następnym roku powołał do życia Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia (siostry szarytki) a od 1638 roku był kapłanem rodziny królewskiej Ludwika XIII. W połowie lat 40-tych stan jego zdrowia uległ gwałtownemu pogorszeniu - miał ogromne trudności z poruszaniem się, nie przeszkodziło mu to jednak w wysłaniu misjonarzy do Algierii, Irlandii (1646 rok), Polski oraz Szkocji (rok 1651). Od 1659 roku już praktycznie nie poruszał się poza swoją celę w opactwie św. Łazarza. Tam też zmarł. Beatyfikowany przez papieża Benedykta XIII w 1729 roku, kanonizowany został osiem lat później przez Klemensa XII. Wspominany 27 IX. Patron Cmentarza Bródnowskiego i znajdującego się na jego terenie kościoła.

Ciekawostki

Ulica służyła na pocz. XX w. jako dojazd do cmentarza Bródnowskiego i sunęły tędy karawany. Biedaka ciągnął jeden koń, bogatemu dzwony dzwoniły dwa razy, a karawan miał i nawet 4 konie. Jeszcze w latach 60 XX w. ulica wybrukowana była kocimi łbami, miała rynsztoki, gazowe latarnie i zabudowana była ściśle domkami i kamienicami. Tylko środkiem ulicy przebiegała linia tramwajowa.

Stan obecny:

Nr 70: Nastawnia kolejowa. Na dole są mieszkania. Nadal używa się przestawni ręcznych. Podstacja elektryczna sieci tramwajowej. Budynek z wieżyczką z okresu międzywojennego, służący do wzmacniania impulsu elektrycznego z Woli.

Nr 83: kościół cmentarny św. Wincentego a Paulo. Drewniany kościół z 1888 wg projektu Edwarda Cichockiego. Zbudowany został z desek użytych jako rusztowanie przy renowacji kolumny Zygmunta; deski nie były żywicowane (tzn. nadal miały w sobie żywicę), przez co nie są atakowane przez szkodniki. Budynek jest konstrukcji ryglowej, jednonawowej. We wnętrzu jest polichromia Wiesława Konowicza, a w ołtarzu głównym rzeźba Chrystusa Ukrzyżowanego. W ołtarzach bocznych są obrazy Niepokalane Poczęcie NMP i św. Wincenty a Paulo. W 2003 próbowano podpalić kościół, ale czujniki przeciwpożarowe zadziałały

Kościół parafialny Matki Boskiej Częstochowskiej. Zbudowany w 1952 wg proj. Stanisława Marzyńskiego, ponieważ w drewnianym kościele brakowało już miejsca dla wiernych. Ten kościół z kolei zbudowany jest z cegieł pochodzących z mauzoleum Przeździeckich, które mieściło się przy kościele św. Barbary na Koszykach, a portal i rzeźby we wnętrzu również pochodzą z tego mauzoleum.

Budynek zarządu Cmentarza Bródnowskiego. Powstał w 1926, mieszczą się tu biura i archiwa cmentarne.

~ Restauracja Krańcowa. Zwana także Barem Pod Trupkiem. Istniała na miejscu dzisiejszych pawilonów naprzeciwko głównego wejścia na cmentarz. Organizowano tu przede wszystkim stypy. Była to drewniana chałupa z okapem. Zlikwidowano ją w grudniu 1967. Popularna była taka oto piosenka:

Na świętego Wincentego
Wprost cmentarza bródnowskiego
Piwko się w butelkach pieni
W budce z piwem panny Gieni
Po pogrzebie, kto żyw rusza
Do Gieni na haberbusza
Tu są zdrówka wszystkich pite
Tych, co odwalili kite

Nr 87: Blok mieszkalny osiedla Bródno. Powstał w 1972 i ma 162 mieszkania. Jednak już w 1975 przeznaczono blok na hotel robotniczy; tu mieścił się w latach 80 jeden z nielicznych na Bródnie aparatów telefonicznych na żetony. Po przemianach ustrojowych budynek należał do spółki Gościniec Mazowsze i nadal pełnił funkcje hotelowe choć mieszkali tu przede wszystkim Ormianie, Czeczeni i nadal robotnicy. W 2009 blok przejęło miasto i po gruntownym remoncie oddano go na potrzeby mieszkań komunalnych.

Nr 92: PGR Bródno. Liczące 750 ha gospodarstwo rolne powstało zaraz za murem cmentarza Bródnowskiego po wojnie na terenie pięciu dawnych majątków i kilku gospodarstw. Hodowano tu warzywa, kwiaty, drób, produkowano jaja, mięso i mleko. Przyjeżdżały tu wycieczki, Kronika Filmowa, aby zobaczyć pola na terenie stolicy. Gospodarstwo dawało rocznie 750.000 litrów mleka od 250 krów, rodziło się tu 12.000 kurczaków rocznie i 2.000.000 jaj. W ciągu sezonu pracowało tu 200 osób, dysponowano drogim sprzętem i sporym budżetem. To tutaj zainstalowano pierwszą w Polsce dojarkę mechaniczną, obsługującą 100 krów na raz. Po zrzuceniu komunizmu PGR zaczął podupadać, stajnie i obory niszczały, aż na pocz. XXI w. zakład sprzedał stare, sypiące się budynki deweloperom pod budowę Zielonego Zacisza. Dziś mieści się tu folwark, ośrodek jeździecki i sklep

ogrodniczy, tor paintballowy.

róg ul. Gilarskiej: krzyż przydrożny.

Data nadania nazwy: prawdopodobnie 1921.07.05. 2000.08.28 jej odcinkowi na tyłach Urzędu Dzielnicy Targówek (u wylotu ul. Malborskiej) nadano imię 20 Dywizji Piechoty Wojska Polskiego, zaś 2004.03.24 odcinek od ul. Artyleryjskiej do Wielkiego Dębu nazwano imieniem ojca Aniceta. Ogólne ujednoczenie przebiegu nastąpiło 2005.09.12
